

men det er en aldeles nøltagtig Beregning. Den ærede Rigsdagsmands Wildfarelse berøber paa, at han saa mærkverdigt har overseet, hvad Papiret er værd nu; han gaaer ud fra, at det ikke er mere værd end Nettoindtægten af Banen om 25 Aar, tagen 25 Gange; men han overseer aldeles, at det er et garanteret Papir, at der er garanteret 4 pCt. i 25 Aar. Derved er det, at dette Papir, dersom det om 25 Aar kan indløses med 75 Rd., nu er 90⁹/₁₀ pCt. værd, og at det, dersom det til samme Tid kan indløses med 50 Rd., nu er 81⁹/₁₀ pCt. værd. Det er Mathematisk og lader sig ikke bortraffonere. — Men lad os nu gaae ud fra det, som den ivrigste Beskæmper af denne Sag (Tscherning) har gjort gjældende; lad os antage, at det, for mig meget besynderlige, Tilfælde skulde indtræffe, at det virkelig viste sig, at Banen om 25 Aar ikke forrentede mere end 2 pCt. Vi kunne da endelig indløse disse Obligationer for 2,660,000 Rd., eller med et rundt Tal 2,600,000 Rd.; men derpaa ville vi spare 10 pCt. derved, at vi ikke have givet mere end 90 for 100 (Tscherning: 92!). Den Forudsætning indtræffer ikke. Altsaa give vi 2,600,000 Rd. — 10 pCt., det er 2,340,000 Rd. Den virkelige Værdi vil derimod kun være 80 pCt. pr. Actie, og der vil altsaa blive et Tab af ¹/₅ af 2,340,000 Rd., det er 260,000 Rd. — Det er Resultatet efter den Opfattelse, som den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) har, — han seer Altsaa, naar han seer paalangs, men naar han seer paatværs, seer han Altsaa mørkt; det er ligesom med visse Ting, der faae en forskjellig Farve, eftersom man vender dem saa eller saa. Efter hans Beregning, der seer Tverbanen i dette allermørkeste Lys, der har de forreste Forestillinger om det Ulykkelige ved dette Foretagende, er det højeste Tab, der kan være Tale om, altsaa 260,000 Rd. — Det er ganske vist en betydelig Sum, hvis den virkelig maatte ansees for tabt, men den er dog paa den anden Side et heller af en saadan Betydning, at man for at slippe for dette Tab skulde være gaaet ind paa omfattende og dyre Jernbaneprojecter, hvorved man meget let kunde have paadraget sig et Tab af en Million Rigsdaler og derover, hvilket dog vilde være meget for dyrt

for at slippe fri for et muligt Tab af 260,000 Rd. Ved en rolig Betragtning af den hele Transactions finantsielle Betydning, troer jeg saaledes, at man maa komme ned til en langt simplere og mere beroligende Bedømmelse af Forholdet. — Saaledes som den bestaaende Lovgivning er med Hensyn til Reserverefonden, er Regjeringen ikke bunden ved visse Lovbestemmelser; Regjeringen har den fulde Frihed i sine Dispositioner over Reserverefonden. Rigsdagen har naturligvis Ret til at kunne kontrollere Anvendelsen og drage til Ansvar, naar den finder, at Anvendelsen har været uforvarselig. Altsaa Tabet af de 260,000 Rd. udkommer efter den allermørkeste Opfattelse. — Hvis derimod, hvad jeg antager som det Allermørkeste, Banen om 25 Aar vil forrente 3 pCt., vil det vise sig, at Transactionen ikke medfører noget Tab, men at det snarere er en fordelagtig Forretning. — Men hvad enten man opfatter Sagen paa den ene eller anden af disse Maader, er man ikke berettiget til at gaae ud fra, at den, der er Disponent over Reserverefondens Midler, skal opfatte Forholdet paa den mørkeste Maade; der maa i Bedømmelsen være et Spillerum. Og hvorledes skulde den, der antager Jernbanen for et gavnligt og hensigtsmæssigt Foretagende for Landet, kunne opfatte en saadan Transaction paa den mørkeste Maade; hvorledes skulde den Mand, som har brevet Jernbanefagen igjennem og har forstaaet at faae baade Folkethingets og Landstingets Bifald og Hs. Majestæts Sanction dertil, hvorledes skulde han kunne opfatte det her omhandlede Foretagende fra den absolut mørke Side? Naar man ikke vil lægge en ganske anden Maalestok til Grund end den, som ellers bruges, maa denne Mand have seet den foretagne Transaction i et gunstigt Lys, og det vil derfor ikke kunne dables, at han har antaget, at Banen vilde forrente allermindst 3 pCt. — den kan maaskee give 4 og over 4 pCt. — og at den trufne Disposition ikke for ham har staaet som Noget, der paa nogen Maade vilde medføre noget finantsielt Tab, men som en i og for sig fornuftig og forstandig Foranstaltning.

— Vil man bedømme Transactionen i og for sig, anerkender jeg ikke, hvad jeg allerede har